

[Glistrup]

hvor meget det nu blev til – om året pr. barn, men det slår ligesom ikke rigtig til i den forbindelse – rent bortset fra, at jeg ikke rigtig har hørt hverken fru Jytte Hilden eller andre socialpolitiske koordinatore sige: Hej, hej, nu får vi en skattereform med en god børnefamilieydelse. Den skal I bruge til at betale kreditforeningsrenter og sælgerpantebrevsrenter med. Det var ikke ligefrem på den måde, skattereformens børnefamilieydelse blev solgt.

Med hensyn til reglerne fra oktober 1986 om forbrugsrenteafgiften siger hr. Lykkesoft, at det efterhånden er noget, der ikke spiller nogen særlig rolle, men det skal tages med to gran salt. For det første har det spillet en enorm psykologisk rolle i retning af at ramme folk, for det kom oven i skattereformchokket, og der bredte sig en frygt for, hvad denne 20 pct.s-afgift i grunden indebar. Således har det været med til at forstærke noget, hvor man, hvis man kun havde holdt hovedet koldt, måske lettere havde klaret situationen.

Det andet er, at når hr. Lykkesoft siger, at det er noget, der efterhånden spiller en mindre rolle, er situationen jo den, at det er rigtigt, at som forliget med hr. Lykkesoft blev skruet sammen i efteråret 1988, er forholdet det, at vi får en periode, hvor forbrugsrenteafgiften ikke rammer særlig kraftigt, men efterhånden begynder vi at komme ind i en periode, hvor den vokser op igen, når virkningerne af disse forskellige om-lægningslån, eller hvad det nu var for nogle mærkelige manøvrer, der blev lavet på papiret i efteråret 1988 med den særlige stemning, der var dengang, begynder at være udtømt.

Derfor skal man bestemt ikke i denne problemstilling bagatellisere forbrugsrenteafgiften. Det helt væsentlige, som er skyld i de ulykker, som vi meget gerne skal afbøde, er den særdeles ukloge skattereform, som man vedtog i dette Ting i 1986.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Der er to bemærkninger, jeg ikke nåede i mit første indlæg. Den ene er til hr. Traberg Smidt, der sagde, at disse tvangsauktionsregler er udtryk for den kapitalistiske tilpasning. Det er vel nok i princippet rigtigt, men den tilpasning er meget barsk, når den betyder, at måske 20.000, måske 40.000 familier skal forlade hus og hjem og prøve at finde et andet sted, som ikke findes.

Der er ingen lejligheder at få. Måske kunne nogle af dem finde et sted, der har været igennem en tvangsauktion, hvorved gælden er skåret et par hundrede tusinde kroner ned, og hvor de så måske kunne flytte hen, og så kan den, der boede dér, flytte hen til det første hus, som også er blevet skåret ned på pantet. Der jo en lidt upraktisk tilpasning, og jeg synes, det er en kapitalistisk tilpasning, som ser bort fra væsentlige værdier i virkeligheden, både af økonomisk og af menneskelig karakter. Derfor håber jeg, at hr. Traberg Smidts parti også vil gå ind i positive overvejelser. Min sidste bemærkning bliver til justitsministeren, der nævnte muligheden for misbrug, hvis man også lavede en sanering vedrørende pantesikrede rettigheder. Det er klart, hvis man fremstiller det sådan, som ministeren gjorde, at køber man hus og gældsætter sig ud over alle grænser i håb om gældssanering, kan der være mulighed for misbrug. Derfor – og det fremgår også af forslaget – forudsætter vi selvfølgelig, at den slags misbrugsmuligheder udelukkes, f.eks. ved, at der sættes en grænse, måske for 1 år siden eller ½ år siden, og at køb, der er sket efter 1. januar 1988 eller 1989, eller hvornår man nu kunne finde frem til, ikke kan omfattes af en gældssanering. Så tror jeg ikke der er misbrugsmuligheder i den retning, for selvfølgelig er vi lige så interesserede i at undgå misbrug som andre partier.

(Kort bemærkning).

Traberg Smidt (V):

For alle tilfældes skyld vil jeg forsikre hr. Ole Espersen om, at Venstre naturligvis positivt vil overveje de hensyn, som skal tilgodeses, hvis man kan gøre det uden at gøre vold på de principper, som vi er meget bange for lider skade. Det handler om kredittikkerheden, som er meget bærende for hele omsætningen af fast ejendom i vores samfund.

Jeg kan også forstå ved nærmere læsning af justitsministerens oprindelige indlæg, at netop tilknytning af rådgivere er meget vigtig – og jeg forstår, at det i høj grad er advokater, man tænker på. Her er jeg slet ikke enig med hr. Lykkesoft, som nærmest gør lidt nar af, at der er nogle, der skal tjene penge på dette i formidlingsledet. Jeg ville da være lykkelig, hvis nogle formidlere og rådgivere ville tjene penge, hvis man derved kunne undgå, at nogle ejendomme går på tvangsauktion.